

ПЕРШОТРАВНЕВІ СВЯТКУВАННЯ ПРОЙШЛИ БУРХЛИВО

Київ (УНАР). — Як уже інформовано, 1-го травня в Києві та інших містах України прокумуністичні сили активно вичисляли День солідарності трудящих.

У Києві в голові чотирьохтисячної колони йшли: голова Верховної Ради України, голова Соціалістичної Партії Олександр Мороз; перший заступник голови Верховної Ради, заступник голови Селянської Партії України Олександр Ткаченко; перший секретар ЦК КПУ, депутат Верховної Ради Петро Симоненко; голова Всеукраїнського Союзу Робітників, депутат Київської Міської Ради Анатолій Бондарчук. Взяти участь депутати Верховної Ради від фракції комуністів Борис Олійник, Олександр Якоценко, Євген Мармазов, Сергій Аксенович, соціалістка Наталя Вітренко, представники об'єднання "Трудова Україна", Союзу Комуністів України, Спілки жінок-трудящих та майбутніх дітей України.

На вчорашніх церемоніях прапори були колишнього м'яуєва Леніна, який тепер став Українським Домом, промови різко критикували політику Президента й закликали організувати всеукраїнську акцію за реєстрації Леоніда Кучми та за відновлення совєтської влади.

У Севастополі в цей день на площі Нахімова відбулося віче, на якому виступив депутат кримського парламенту Олександр Круглов і сказав, що в день святкування 100-річчя перемоги, 9-го травня, "націоналістичні нацистські сили незалежності України" мають намір проїти вулицями міста із символічними прапорами. Круглов закликав, що севастополь не допустить цього, вони "вирують і знищать будь-який жовто-блакитний прапор, що з'явиться 9-го травня на вулицях нашого міста". Близько 4.000 осіб, які взяли участь у віче, схвалили резолюцію, у якій сказано, що в разі "наруги над містом нацистсько-бандерівськими силами, російськими патріотами знищать їх разом з прапоронаоси-мими-пантіями". У резолюції міститься вимога до влади знати "бандерівські прапори" з усіх державних установ Севастополя й підняти на всіх кораблях Андріївський прапор Російської флотії. Промовці закликали вилетіти 17-го травня до загальної попередування страйку. Під звуки оркестри Чорноморської флотії колона пройшла центральними вулицями під прапорами СССР та колишніх совєтських республік.

У Донецькому учасники першотравневої демонстрації й віча також продемонстрували неприйняття української символіки і державності. Депутат Верховної Ради Сергій Кіщенко та інші промовці від комуністів та соціалістів закликали домага-тися ліквідації Білозерської угоди та виходу України до всіх структур СНД. У зверненні до Верховної Ради, Президента і Уряду України, ухваленому на мітингу, міститься погроза застосувати рішучі дії для зміни державної політики.

У Білгород-Дністровському Олексійській області біля пам'ятника Ленінові відбувся конфлікт між лівими та представниками КУН, які нарікали, що багаторазово кимось пошкоджені пам'ятник владі шороку відновлює, а грошей для одної тут української школи бракує. Представники лівих сил висловили невдоволення й Президентів Л. Кучми, а міліція затримала представників районної організації КУН Петра Чернушка і Марію Богатирьову.

(Закінчення на стор. 3)

Підготовка України до Олімпіади іде вперед

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. Кузьмич). — Сьогодні, коли пишемо ці рядки, в Атланті, Джор., що є місцем ювілейних Олімпійських Ігор у 100-річчя перших та-ких, які відбулися в Афінах, розпочинається продаж квитків на всі змагання, що відбуваються в рамках XXVI Олімпіади. Цей факт, який раз-у-раз повторюється у за-свобах масової інформації разом із солоними цінами вступу, зокрема на святкове відкриття Ігор та їх закриття, спонукало до того, щоб поінформувати наших читачів про активну підго-товку участі в Олімпіаді зма-гувальників України, що вже іде повною парною від довшого часу.

Організаторами участі українців, яких має бути біля 200 змагувальників в Олімпійський Національний Комітет в Києві і Товариство Сприя-ння Олімпіаді в США. Промотором цілої широко за-красованої акції є відома із своєї активності мешканка Атланти Лариса Барабаш-Темпл, яку добре пригаду-ємо це із її співпраці у від-значеннях 100-річчя Кри-хенція України та участі в них хору і оркестри Атланти. Тепер вона всецело посвяти-лася підготовці до Олімпій-ських Ігор українських дру-жину і з'являючись комі-тетом у Києві. З першою ін-формаційною гостинню при-ходить вона до редакції "Свободи" в товаристві кон-сультанта для Олімпійсько-го Комітету України від Мі-ністерства Спорту України Віктором Олексійчуком, який приїхав на короткий час

Л. Барабаш-Темпл (справа) і В. Олексійчук в редакції "Свободи"

ЗВЕРНЕННЯ ПРЕЗИДІЇ СЕКРЕТАРІАТУ СКУ З НАГОДИ ЗАКІНЧЕННЯ II-ОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ

Друга світова війна відбулася в багатьох країнах Європи і поза нею, але мабуть не має країни, яка понесла б більше жертв як Україна і її народ. Силою трагічних обставин Україна як суверенний державний чинник у тій війні участі не брала. За те українські землі й український народ були тереном боротьби двох тоталітарних потуг та були жертвою їхнього кривавого безпошиного терору. Зате силою трагічних обставин, сини і дочки українського народу брали активну участь у цій жахливій боротьбі двох тоталітарних потуг, одні із примусу в рядках польської, а в інших 1941-45 червоної армії і боролися за чужі інтереси, а Українська Повстанська Армія і Українська Національна Армія під українськими прапорами за незалежність України.

З днем 8-го травня у 50-ту річницю закінчення Другої світової війни Президія Секретаріату СКУ клопотє свої голо-ви перед воїнами-українцями, які впади на побовищах Евро-пи, а також і тих, що впади жертвою терору в концентра-ційних таборів Німеччини і Совєтського Союзу за те, що лю-дини своїм нарід і бажали йому волі і державної незалеж-ності.

Ми вітаємо всіх живих ще учасників, які були змушені ризикувати життям за совєтську імперію як добровільно йшли в бій за честь, за славу, за народ у рядах Української Повстанської Армії й Української Національної Армії. Президія Секретаріату СКУ вітає український народ, який з упадком імперії лав змінив встановити свою власну незалеж-ну українську державу, яка буде заборолон, що сини і дочки України будуть не воюватимуть в ворожих їм арміях, але бу-дуть стоїти на сторожі української державності.

Ми підкреслимо, що то не була "вітчизняна війна", бо українська молодь гинула під ворожими прапорами імперії зла та що 9-го травня — це не день перемоги українсь-кого народу. Це був день перемоги одного опукант на над дру-гим. І та перемога, закріпила вороже колоніальне ярмо на українському та інших народах. Продовж наступних 45 років Україна була об'єктом експлуатації, а український народ переслідуваний і гнаний підлягав жахливій русифікації та руйнуванню своїх національно-культурних здобутків.

У п'ятдесятілітній закінчення Другої світової війни Президія Секретаріату СКУ засилає щирий привіт українському народові в Україні і бажає йому скорого закріплення україн-ської державності, довготривалого миру і економічного добробуту.

За Президію Секретаріату СКУ:
д-р Д. Ципилик Ілж. Я. Соколик
Президент Генеральний секретар

Голфісти з різних місцевостей ЗСА приїжджають на Джемборі

Філадельфія (М. Б.-В). — Грати голфа з 14-ох місцев-остей ЗСА брали участь у змаганнях Перед-олімпійського Спортивного Джемборі, організованого Реріональним Українським

Олімпійським Комітетом у Філадельфії, яке відбу-ється від 27-го до 29-го трав-ня ц. р. в Горшамі, Па.

Віля 70-річчя голфа за-матимуться у своєму улюб-леному спорті на зеленій мурані з таких місцевостей: Чикаго, Дітройт, Ірі, Піт-тсбург, Гаррісбург, Філадельфія, Вашингтон, Балти-мор, Нью Йорк, Гартфорд, Маммі, Форт Лодердейл і Нью Джерсі.

УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ В НЮ ЙОРКУ

Нью Йорк. — Тут від п'ят-ниці, 19-го до неділі, 21-го травня на 7-й вул. між 2-ю і 3-ю аве. проходитьме традиційний Український фести-валь церкви св. Юра в Нью Йорку.

ДОПОВІДІ ГЕН. К. МОРОЗОВА ТА Д-РА Р. ПРОЦКА

Клівленд. — Фонд Катер Українства та місцевий Комітет під патронатом Українських Злучених Організацій у Клівленді влашту-ють доповіді ген. Костянтин Морозова на тему "Українська держава—гаранти не-залежності" та д-ра Романа Процка "Український Гар-вард і Україна". Ген К. Морозов—перший міністер оборони України, старший науковий співробітник Українського Наукового Інститу-ту і Школи управління ім. Дж. Ф. Коннеді Гарвардського університету, д-р Р. Процка—екзекутивний ди-ректор Фонду Катер Укра-їнознавства при Гарвард-ському університеті.

Доповіді будуть виходити у неділю, 7-го травня, в ділі церкви св. Трійці, 9672 Street road, Порт Роялтон, Огайо. Початок о год. 3-ї го-лодні. Вступ—10 дол. Квитки можна купити в Кре-дитовій Кооперативі "Само-поміч" (216) 884-9111 та у крамниці "Базар" (216) 845-6078.

Обговорять питання соціальної допомоги

Вашінгтон. — В най-ближчі дні у Білому Домі відкритися загальнодер-жавна конференція з приво-ду програм соціальної допо-моги. Вона відбуватиметься від егідою Федерального уряду раз на десять років і тради-ційно звертає на себе особ-ливу увагу як законотворчої і виконавчої влади, так і гро-мадської думки країни.

Серед питань, які стануть предметами обговорення на конференції, будуть програ-ми Медікей, Медікей і ви-плата пенсій з фонду соці-ального забезпечення, а та-кож інші програми. Заступ-ник секретаря Департаменту охорони здоров'я Фернандо Торрес Діал закликає, що будуть гострі дебати щодо програм Медікей і соці-ального забезпечення, оскі-льки реформа цих програм вже увійшла в порядок ден-ний праці Конгресу.

Округа УНС Лігай Веллі відбула збори

Бетлгем, Па. — У неділю, 18-го березня, Округний ко-мітет УНС Лігай Веллі від-був свої річні збори у примі-щенні залу української като-лицької церкви в Бетлгемі. Па. Учасниками були 12 де-легатів з існуючих відділів УНС цієї Округи.

Голова Округи Анна Га-ррас привітала присутніх і відкрила збори, а тоді осно-вляючому мовчанням виш-новано померлих в остан-ньому році членів відділів УНС цієї Округи, включно з особистою втратою голови Округи, її чоловіком Рома-ном Гаррасом, відомим акти-вним УНС. Прийнято за-пропонований порядок збо-рів, обрано Президію та від-читано протокол минулоріч-них зборів, які прийнято без зміни.

Звітуючи, А. Гаррас під-креслює успішність бенке-ту, що його Округа влашту-



А. Гарас

І. Рибкін нарікає

Вашінгтон. — Перебува-ючи тут на відвідинах, Іван Рибкін, спікер нижньої палати російського парламенту, на зустрічі з Нотом Гінгір-чем, спікером Палати Репре-зентатів, у понеділок, 1-го травня, вівідату почав нарі-кати, ЗСА ще не пералади Росії мільйони обіцяних до-ларів.

І. Рибкін сказав, що Росія не отримала всіх обіцяних грошей для спорудження житлових приміщень росій-ським військовикам, яких відтягнуло з Прибалтики, та для ліквідації більше десят-ка російських ядерних під-водних човнів.

На полуденку з корес-

пондентами спікер Рибкін підкреслив, що невелика кіль-кість посланих розпоряданих та-кож наповняти ЗСА. Росія відтягнула свої війська ті-демонструвала військові ба-ти, а Вашингтон не доставляв обіцяних грошей.

Деві з американських урядових чинників твердять, що І.Рибкін не члєє свої справи скільки ЗСА вже да-ли Росії допомоги, але й під-креслили, що його поглядів не можна ігнорувати, бо як-що він є розпорядником аме-риканською допомогою, то та-ка само і багатом іншим росіянам не до виподби по-ведінка ЗСА.

КОНЦЕРТ Р. ВАСИЛЕНКА

Нью Йорк. — Тут у суботу, 20-го травня, в залі Україн-ського Інституту Америки відбуватиметься концерт худо-жнього слова Ростислава Ва-силєнка (Канада). У про-грамі—твори різного жанру: героїчні, романтичні, а та-кож— гумор в поезії та про-зі. Вступне слово—Любарт Лішніський, конференсь—Лариса Ліснєк. Початок о год. 7-їй вечора. Адреса УІА: 2 сідл 79-та вул. в Нью Йорку.

В. ЛАНОВИЙ У УІА

Нью Йорк. — Фундація Богдана Демчука та Україн-ський Інститут Америки влаштувають доповідь Во-лодимира Ланового, члена Верховної Ради, кол. канди-дата на пост президента Укра-їни, на тему "Економічна і політична ситуація в Украї-ні". Доповідь буде виходити у неділю, 7-го травня, в УІА, 2 сідл 79-та вул. в Нью Йорку. Початок о год. 5-їй вечора. Квитки—20 дол. для студентів—10 дол. За інформаціями слідя телефо-нувати на число (212) 288-8660.

В АМЕРИЦІ

У МІННЕАПОЛІС, ДЕ ВІДБУВАЛАСЯ судова розправа Кюбілі Шабас, дожи заморожаного в 1960 році Малкома Екс, оскарженої за змову вбити Луїса Фарраканга, провід-ника муринської секти "Нація Ісламу". Оскаржений загро-жував доволити ув'язнення, якщо б їй лав присяжних ви-знала винуватим. Одне несподіванкою для всіх була угода між прокуратурою та обороною, котру швидко підтримав суддя Федеральної окружної сууди Джеймс Розенбаум. К. Шабас запропоновано дворічне умове випробування, ска-зано найти працю та наказано відбутися тримісячне психіат-ричне, нарканоме та алкогільне лікування в одній із спе-ціальних програм. Якщо буде дотримано всі умови угоди, то оскарження проти неї буде скасовано, в іншому випадку про-куратура розпочне судову розправу.

У ПОНЕДІЛОК, 1-ГО ТРАВНЯ, Білий Дім відміну звер-нення спікера Палати Репрезентатів Нюта Гінгірча подати свої пропозиції для переорганізування програми Медікей. Натомість сказано, що республіканці в Конгресі перше му-сять точно визначити, як вони думають змінити свої обі-цянки збільшення бюджету і зменшення витрат. Іван Рибкін, шеф штабу президента Білла Клінтона, підкрес-лює, що вони не є зацікавлені поправкою фонду Медікей, як-що немає всебічних поправок цілої системи охорони здоро-в'я, де 41 міль. терів незалежних громадян могли отримати медичне забезпечення. Такі коментарі Л. Панетті тіль-ки загостряють політичний конфлікт в справі Медікей.

У ЛОС АНДЖЕЛЕСІ СУДІЯ відомої розправи О. Джей Сімонса, Ленс Гіо звинувив на власне прохання ще одного члена лави присяжних. Мурника 25-річчя Треїсі Фемпел про-спросила звітати її з обов'язку присяжної, бо в неї не було ані сил, ані бажання терпіти всі пов'язані з цією розправою труднощі. Вона стала свомим звинуваченням членом оригіналь-ної лави присяжних і на її місці прийшла спанована жінка. Тепер всього залишилось п'ять резервних членів лави присяжних і вирінає питання чи їх вистачить, бо розправа може протягнутися ще на кілька місяців.

ПРЕЗИДЕНТ БІЛЛ КЛІНТОН наперекір сенатських переслудування його номіната, 61-річного негра да Генрі Фос-тера на становище головного лікаря країни, виступив у його обороні на заклиди республіканців, що він був причетним у 1970 роках до переведення кількох абортів. Президент також підкреслив, що д-р Т. Фостер є відповідним кандидатом на це становище та підкреслив, що тільки республіканські полі-тикування є причиною дискусій над його кандидатурою.

ПОГРОЗИ НА ЖИТТЯ Джерет Ріно, генерального проку-ратора ЗСА, значно збільшили від триваючого виходу в Ос-лагома Сіті. Через її безсмертність і відвертість вона часто була приїжджала країною преси та радіо вже від квітня 1993 року від часу ліквідації федеральними охоронними властями заводу секти Давіда І. Вілсона в містечку Вейко в Текса-сі. З цього приводу посилено її особисту охорону, на що вона погодилась не з великим задоволенням, але мусить пристосовуватись до вимог її становища. Перенесені з цього приводу деякі і виступи Дж. Ріно відбуває пізніше, а погрози треба сприймати, як частину обов'язків.

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашингтоні: (202) 347-UNAW (202) 347-8631 (факс).

Передплата на рік \$55.00, на півроку \$32.00, на 3 місяці \$17.00.

Для членів УНСюсу \$30.00 річно. За кожну зміну адреси \$10.00.

Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Не японці „інші”, а ми

Недавня візита Президента Леоніда Кучми до Японії збільшила зацікавленість українців цією нібито відкритою, а все ж якоюсь дивною, таємничою східною країною. Вражають її успіхи в науці і техніці, в господарському і культурному житті. І відразу приходить думка: а чому б і нам не так само? Що нам бракує? Маємо ж також по дві руки та по двоє вух, а очі наші ще й кругліші, дозволяють, здається, обійняти ширші обрії.

Та щось таки не пускає. Якись ми не такі. Справа, звісно, не в біології, а скоріше в особливостях історичного розвитку, у здатності сконцентрувати національну енергію на вирішальних ділянках.

Роздумуючи над японським феноменом, лідер Української республіканської партії Михайло Горинь, політик дуже розважливий, підкреслює, що у тійчак нас по Другій світовій війні, по Гірошімі і Нагасакі, японці почали відбудовувати свою країну не з економіки, а з культури, з національних ідеалів. Це правда. Треба тільки уточнити, що сьогоднішня Японія почалася ще раніше, наприкінці минулого сторіччя, коли ізольований морем і традиційно спільнотою треба було вибирати: чи залишатися відірваною від решти світу і тим прикріпати себе на відсталість, вторинність, чи переїняти все, чого досягнули найрозвинутіші держави. І саме це доленосне питання японці розв'язали не в дві європейської антимонії, „або—або”, а в своїй посуді — і те, і друге. Внутрішньою основою вони взяли національну самобутність, подвійну буддисько-шінтоську релігію, а зовнішньою опорою — технологію, випрацьовану західною цивілізацією.

І отак, зберігаючи як зніжню ока свої морально-естетичні цінності, своє збирне „я”, японці успішно присвятили себе науці і техніці. Але не думамо, що вони в цих ділянках якісь особливо талановиті. Ні, просто сконцентровані на меті. Бракувало власних технічних ідей, то не соромилися запозичити чи навіть і красти чужі. В цьому найбільше виявилася японська „перебудова”: десь якісь вчений щойно висловив нову думку, а японці моментом матеріалізували її, і ще на крок, ще на півкроку виривалися вперед.

А ми? Спочатку імперський, відтак большевицький тоталітаризм відчужив українців самостійно думати і приймаати важливі рішення. Будь-що свіже, оригінальне викликає недовіру, опір, а у висліді гальмується економічна відбудова України.

Читаємо у київських газетах про поєнервіяння автора проекту „кумулятивного двигуна”. Запровадження цього винаходу означало б цілу технічну революцію: усі двигуни внутрішнього згоряння, в тому числі електростанції, могли б працювати на воді. У це ніхто не годен повірити, і перед винахідником, автором 18 теоретичних праць, зачинених всі двері. Десятки разів звертався він до чиновників з державного Комітету техніки і технології, до депутатів і міністрів, до першого українського Президента, а тепер уже й до другого, однак марне. Ситуація нагадує сюжет чехословачького оповідання, герой якого не вірить, що земля обертається з доволу сонця і висуває такий ось „контраргумент”: „Цього бути не може, бо цього бути не може ніколи”.

Не краса доля спіткала винахід, зареєстрований під назвою АС1417845. Йдеться про електро-біотехнологічний спосіб аграрного виробництва без мінеральних добрив та хемії. У висліді його застосування врожай зростає у 7—8 разів, а крім цього, українські поля даватимуть лише біологічно чисті харчі. Співавтори надзвичайно перспективного проекту В. Федоренко та М. Гагарин пишуть з цього приводу у „Вечірньому Києві”, що запровадження нового способу землеробства „зробить Україну провідною агропромисловою державою світу”.

А тим часом комуністично-соціалістична більшість у парламенті, зокрема недавній Міністер сільськогосподарства, а тепер перший заступник голови Верховної Ради Олександр Ткаченко, прагнуть зберегти колгоспну систему, хоч вона, добре відомо, спричинила два фатальні наслідки — виснажила українську землю і знівечила душу українського господаря.

Подібних випадків є сотні і тисячі. І чи ж можна дивуватися, що з України за останні три-чотири роки виїхало майже 100,000 спеціалістів, а серед них і автори цінних ідей? Тут і західна українська діаспора має простір для ініціативи. Чужинцє Сорос в момент ока зорієнтувався і пов'язав своє підприємство з науковим потенціалом України. Самозрозуміло, в американських українців нема таких грошей, але зате вони краще, ніж Сорос, знають українську дійсність, її потреби і можливості.

Дія союветського паспорту, з яким я вийшла із заслання, уже скінчилася, хоч я у 1990 році все зробила для його продовження і навіть заплатила за що прошехуру 340 дол. союветській амбасаді. Але тоді розпався СРСР і мені його повернули непроваженим. Так я стала особено без громадянства. В Америці мала лише статус постійного мешканця і цей статус не дозволяв мені довго залишатися за межами ЗСА. А в Києві мій чоловік майже осліп, потребує постійної опіки. Що робити? Пошла у 1994 році до комітету на американське громадянство, здала іспит з історії 3'данахнх Стейтї, з елементарного американського права та англійської мови і стала громадянкою ЗСА, хоч я тут не народилася і прожила всього шість років. Американський паспорт дозволяє мені залишатися в Україні і я допомагаю чоловікові, але знову обмежують українські закони: треба весь час продовжувати візу, а її дають тільки на певний термін, після якого мусиш їхати геть. Цього разу мені допоміг Дмитро Павличко через Міністерство Внутрішніх Справ. Крім того, у Київському ВВІР'і змінилися керівники, і мені, нарешті, дозволили тимчасово прописатися в помешканні чоловіка на два роки. Цікава деталь: вислідуючи мою історію,

Резабілітація не відновила мені ніяких прав у рідній країні. Згідно з законом, за 10 років позбавлення волі мені належить компенсація в розмірі п'ятих мінімальних заробітків. Це 60,000 карбованців поміжохених на 5 — виходить 300,000 карбованців, що дорівнює двом долларам. Водночас колишні компартиїні чиновники-пенсіонери та судді, котрі судили і спроваджували до тюрем кожного свідомого українця, отримують пенсію 5—7 міль. карбованців (залезно від рангу), що становить 35—50 дол. на місяць. Ось і маємо чудову ілюстрацію, як люди сидять у Верховній Раді та як вони творять закони. Цю парадоксальну, націонал-демократичну парадоксальну ситуацію

Олександр Коса
С. КЛОУЧУРАК — ПРЕЗИДЕНТ ГУЦУЛЬСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ
Микола Мушинка, „Літар аолі”. Життя і політично-громадська діяльність Степана Ключурака. Видано на кошти Разхської районної ради Народних депутатів, Асоцій українців Словаччини, Наукового товариства ім. Шевченка на Олександрівському Банку. „Карпатський край”, ч. 1-3, Ужгород, 1995. 278 стор.

кохуючи до літератури, писано мовою, зрозумілою кожному закарпатському русині.

В Празі він був свідком проголошення Чехо-Словачької республіки 28-го жовтня 1918 р. і, повернувшись у рідне Ясіє, вже 8-го листопада 1918 р. заснував Українську Народну Раду, яка першою висунула ідею про об'єднання Закарпаття з Україною. На початку 1919 р. він очолював повстання гуцулів, в результаті якого було розгромлено 620 мадярських оренів і проголошено Гуцульську республіку, яка в'язала тісні стосунки з Українською Народною Республікою. Опираючись на сподоби С. Ключурака та інші

Валентина Юрченко

„Я ХОЧУ ГОРИЦВІТОМ ЗАПЛАТИ...”

Оляна Рута, „Мені пора”. Виданняцтво „Радосинь”, Київ, 1993, і „Стежка через життя”. Поезії і проза. Київ, 1994.

А од кориння тла, лобоз
Зелені парості ростуть.

Тарас Шевченко.

„Кожному — тільки своя доріжка. Хай заплачута ця проста, чи для когось незрозуміла. Але кожному тільки своя кладовка від серця до світу. Я не боїтимуся йти запутаною стежкою, я просто піду нао, розпутую. Я заховаю її у своєму серці, хай просторіє в теплі — може стане великою дорогою”. Цими словами визначає своє творче і життєве кредо молода 17-літня київська поетеса Оляна Рута у вірші зі своєї збірки „Стежка через життя”. З короткого „Слова про авторку” ред. Д. Черепинченка довідуюсь, що Оляна Рута (Черепинченко) народилася 6-го серпня 1977 року в Києві, а раніє дитинство провела в бабусі на Бориспільщині, в селі Тарасівка. Іде я до цієї в її дусі живуть різьки Рос і Тарасова гора... Тепер закінчує вона 117-ту київську школу-гімназію ім. Лесі Українки. Пише, малює, мріє. Оляна Рута вже друкувалася в багатьох київських виданнях („Вечірній Київ”, „Світський обрій”, „Простіт”, „Життя кола” та ін.), ж у журналі „Веселка” (ЗСА), у виданнях Канади („Україна, а в Україні”, „Молода Україна” та ін. Вона авторка чотирьох книжок: „Рожки і птахи” (Київ, в.о. „Веселка”), „Морський театр” (Львів: „Дні, названих вгори. Всі — в і мистецькому оформленні. Оляна Рута — лауреат першого журналу „Соняшник” 1992 р. канадського фонду Ф. і Н. Бойків у ділянці поезії і публіцистики.

Поданий перелік — це свідство подиву гідної творчої активності молодого поетеси, а вона ж водночас і мисткиня-малюєрка — оформила, крім своїх, ще книжки відомих авторів — М. Овдієнка, Л. Полтави і О. Копач, для дітей і молоді. Збірка віршів „Мені пора” з підзаголовком „Час садити квіти” — це творчість з юних літ Оляни Руты. У підзаголові „Королівство Доля” в одному з віршів авторка бачить своє творче призначення:

У кожного свій час садити квіти.
У кожного свої квітки:
у того ніжний сон,
а в того катку колючий.
Та кожен любить свої квіти,
хоча не аск од них зіртіти...

Дитинство під теплим бабусиным крилом, серед чарівни-

Раїса Руленко

УКРАЇНУ ВРЯТУЄ НАРОД

III

менті раді б щось зробити, та комуністів і соціалістів цілком вистачає, щоб заблюкувати будь-яку пропозицію. Отримати українське громадянство мені, кориній українці, не було і нема ніяких шансів. Зате його легко отримав російський громадянин Сабуров, а тепер і сотні присланих з Росії моряків у Криму мають і російське, і українське громадянство. Ім вільно брати участь у референдумі чи виборах на території України. Виглядає, що українські автохтони і їхні виборчі голоси для керівництва України небажаний сам само, як вони були небажати для кремлівських диктаторів колишнього СРСР.

Розповідаю про це для того, щоб інші українці, які хочуть отримати українське громадянство, уявляли, як там ситуація. Мшу зауважити, що згідно з законом, особи без громадянства мають право його дістати в Україні. Для цього треба спочатку дістати статус постійного мешканця України на п'ять років, а тоді вже подавати документи на громадянство. Отже я мала всі права дістати спочатку статус постійного мешканця в Україні й, коли б не та зло-

своє сотню потрапила у польський полон, згодом в один з таборів Моріан, а в грудні 1919 р. прибув в Ужгород, де розпочався новий етап його боротьби за українське ідею на Закарпатті.

В міжвоєнний період С. Ключурак очолював Руську соціал-демократичну партію, пізніше українське крило Республіканської ліберальної партії, був головним редактором найвищих українських часописів „Народ”, „Вперед” та „Земля і Воля”. Останній у 1938 р. об'єднався з волинською „Свободою” і перетворився у щоденник „Нова Свобода”, який став неофіційним органом уряду Карпатської України. В цьому уряді С. Ключурак займав пост політичного секретаря прем'єра А. Волошина, згодом міністра господарства. Своєю політичною кар'єрою він закінчив як голова парламенту, міністер внутрішніх справ Карпатської України (1939) та директор Ліквідаційної канцелярії уряду Карпатської України у Празі (1939—45).

„Закінчення буде”
ці-природи, надихало юну поетесу „поклонятися квітам”, горити віршами до них і до холодного озера, що йому „приснола в долонях шматочок луга й легку світанкову росу”, до тополі і „тополеньки” — вони радіють сонцю й „співвають під музику вітру”.
Переважає більшість віршів Оляни Руты написана перлибром — її вілний вірш здебільшого короткий, збирає ритм і позбавлений „ребуєсів” штучності незрозумілої поетичної мови. Поетеса творить власний, своєрідний стиль, індивідуальну манеру з виразним способом „бачення світу” і дбайливо використовує свою „мову на скрабіню”. Роздумуючи про рідну мову, вона знаходить для неї такі слова:

Мова — жвава течія,
річка стрімка гірська.

Мова — гора крута,
шлях на яку важкий.

Мова — спів тшаний,
мова — пахоті квітми...

Мова катючка ніжна,
треба як берестини,
і добром полатати...

Звертає увагу вірш поетеси „Музика Тичини”, а в ньому рядки: „Читавши і чуєш музику: то ніжну колоскову, то палку серенаду”. Видно, рання поезія творчість мала вплив і на юну Оляну. Переказавши, що „Творить музику поезія, а поезія — музику, музику й поезію — життя, а життя — природу”. У серії коротких віршів „Розмови з Гіпократом” поетеса віддається у філософський роздум, подаючи motto про життя, мистецтво, мить часу і омиваний досвід. Цікаво читати її думки: „Чи коротке життя? Для того, хто живе — коротке, а для того, хто тільки оглядається — довге. Вони доті життя, доті коротке — поки чогось більше встигнути, поки чогось прагнути”. А що ж про досвід?

Досвід — ознака дорослості.

Міра дорослості.

Іноді зневірню,
іноді окрилю.

Часом — реп'яш на хвості,
часом — жвава вода,
та завжди — омана.

„А чим же зміряти мить? Хтось міряє життям, інший — смертю”...

А ось її розважання, чи не з власного спостереження:

Найгірше — коли мовчить луко.

Коли воно не каже, що є поблизу.

І коли прикидається щастям.

Д-р Любіла Бабота

Документаційний Центр

Українсько-Канадський Дослідно-Документаційний Центр — це установа, діяльність якої вже стала відомою не лише в Канаді чи ЗСА, але також і в Україні. Замість нетовми і кропів'як праш його членів, які були близькі племі в історії українського народу, про страждання українців у міжвоєнний період доводився увесь світ.

УКДЦ постійно займається рядом чужих проєктів. До таких належить і проєкт збирання рукописів незрукованих споминів. Відповідальним за його здійснення стали мр Іроїда Винишська та д-р Надія Скоп.

В чому полягає суть і важливість згаданого проєкту? По всьому світі ще живуть люди, які були свідками історичних подій та зрушень, що відбувалися в Україні протягом ХХ століття. Пам'ятати те, про що мало або й зовсім не знають молоді покоління. Спогади тих людей, які поступово відходять у нічність, можуть дати цінні свідчення про суб'єктивні аспекти навіть не потрібні, але їхній досвід складовою частиною мозаїки, яка представляє картину тогочасного життя. Українці того мовчати й тому мозаїка українського минулого не є повною. Кожний спогад на проведений життєвий шлях, кожна оцінка окремих подій, стануть важним внеском у її поповнення. Погалини до певної міри зникають. Зникають зазядки наполовності людей, які шукають нових фактів, збирають і оцінюють досягнуті результати. До таких належить і праця над згаданим проєктом.

Правшинок УКДЦ по відомостях ширшу громадськість про задуманий проєкт посередництвом української канцелярії за американської преси, посередництвом радникових і телевізій. Дотепер відгукуються на залик центр 30 людей, яких пережить горе не зробило байдужими до життя і які на наступні передали свої досвід. Читачок матеріялів навіть не віритись, що людина здатна пережити стільки невминогого горя, стільки трагедій і хочеться ніколи вквітисити безіменним героєм, які поклялися жити за кращу долю України. Авторами матеріялів, надісланих до центру (або переданих приватними особами) є очевидці подій, які відбувалися від початку 20-их років аж до сучасності. Проживають вони в Канаді, Україні, Росії та ЗСА. Між спогадами можна знайти рукописи, до якого часу незруковані машинписи, певну кількість знімків, фотографій та декілька брошур. Матеріали, опубліковані в різних крайних ризими мовами написали Юрій Бадзьо, Дмитро Білий-Лис, Орест Корчак-Горюхський та інші. Якщо брати до уваги розмір спогадів, бачимо, що декілька їх досить короткі (всього кілька сторінок) й охоплюють малий відрізок часу, а декілька відображають цілу епопею людського життя. Найбільший з них — 15-ручосних зошитів — належить Євстахому Ленкові з Монреалю.

Спогади очевидців місця велику кількість нілорих і зовсім невідомих фактів. Це надзвичайні документаційні та джерельні матеріали. Зацікавленим минулим мають змогу, читачини спогадів, довідатися про діяльність визвольних груп, їхніх командирів, назви окремих дивізій, маршрути полків, підготовку бойових операцій УПА, вони визнають нові факти — імена офіцерів, назви куренів, ранених та полонених, довідуються про діяльність невідомих людей, їхні переживання, героїчні вчинки, ставлення до життя, реакцію на важких життєвих ситуаціях. Нові відомості наближають спогади про працю німецької та польської комісії у західній Україні, про вигід населення в Німеччині, про події в Карпатській Україні, ставлення німців та жидів до українців, про ліквідацію жидів у Криму, про підпільну діяльність українських в'язнів у союветських концтаборах чи після того, коли колонні в'язні змушені були залишити табори в Сибірі. На фоні трагедій окремих осіб відображена трагедія всього українського народу.

Всі представлені факти та події є важливим поповненням української історії. Скориставшись ними можуть окремі працівники та дослідники у своїх працях. Для кращого доступу до матеріялів зроблено опіс і всі спогади ком'ютеризовано. УКДЦ звертається до всіх, хто має рукописи спогадів, щоденників чи інші записи, надіслати їх до збереження в архів УКДЦ і доповнити започатковану збірку. Адреса: Ukrainian Canadian Research and Documentation Centre, 620 Spadina Ave., Toronto, Ont. M5S 2H4 Canada.

Цікавий її вірш „Сповідь перед Злом” — про Любину, що гідно витримуює сповід перед „владе імущими”, а обличчя смерті, знаючи, що народ не „прокає”, бо відає, що життя, „як битий ший”, в якому була гідна творчість.

Я бачимо, тематика поезії Оляни Руты досить різноманітна, як також, дуже широка і широкі її поетична уява. В розділі „Танці з античної кази” вона поринає у давню давнину, оспівуючи „стару, як сніг” античну назу. На ній оживає античний танець і музика, і роздіржає дрібні лінії, і краса, а в ній — обличчя мами. Фантастичні „Рожки і птахи” — мрійні спогади поетеси, повертають її знов у дитинство, де була зіронька-бабуся:

І любов моя зерігла і виплекала.

Моя квітучка з-під нігві я росла,

для неї, для її любові.

Тут же й ніжна колоскова:

Спи, маленьке дитячко,

Сон приїде тобі у хвили тиш...

Вже заснули всі і рикі,

Ті ступай свої подики тиш...

(Закінчення буде)

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ запрошує вас на МІСТЕЦЬКУ ВИСТАВКУ

з нагоди
„ДНЯ МАТЕРІ“
12—21 травня 1995 р.
Відкриття з програмою:
п'ятниця 12-го травня год. 7-ма веч.
ГАЛЕРІЯ МАЯНД (колишня ОМУА)
136 2-га Авеню,
Нью Йорк, Н.Й., 4-й поверх

Галерія відкрита: п'ятниця: 6 — 8 веч.
суботи: 1 — 5 по пол.
неділі: 1 — 5 по пол.

УКРАЇНЬСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США запрошує громадянство на ВЕЛИКУ ВИСТАВКУ КНИЖОК З УКРАЇНИ

що її влаштує
КОРПОРАЦІЯ ВИДАВЦІВ УКРАЇНИ
в будинку УВАН
Презентацію книжкової продукції останніх двох років
зробить президент корпорації
СЕРГІЙ БЕСПАЛОВ
14-го травня о год. 1-й по пол.
Адреса УВАН:
THE UKRAINIAN ACADEMY OF ARTS
AND SCIENCES IN THE U.S., INC.
206 West 100th Street
New York, N.Y. 10025
(212) 222-1866

ФУНДАЦІЯ БОГДАНА С. ДЕМЧУКА УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ в Нью Йорку власноствують

ДОПОВІДЬ ВОЛОДИМИРА ЛАНОВОГО

достойного гостя України, члена Верховної Ради
та колишнього кандидата на президента України
на тему:

ЕКОНОМІЧНА І ПОЛІТИЧНА СИТУАЦІЯ УКРАЇНИ

Доповідь відбудеться
в неділю 7-го травня 1995р.
о год. 5-й по пол.
в Українському Інституті Америки
2 Схід 79-та вул. Нью Йорк
За інформаціями слід телефонувати на число
(212) 288-8660
Ціна квитків 20.00 дол., студенти 10.00 дол.

УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ В НЬЮ ЙОРКУ повідомляє, що

17-ті РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
відбудуться
в неділю 11-го червня 1995 р.
о год. 2-й по пол.
в Українському Музеї, 203 Друга Авеню, Нью Йорк

ПРОГРАМА НАРАД

1. Відкриття.
2. Прийняття порядку нарад.
3. Вибір Президиату Загальних Зборів.
4. Відчитання протоколу з попередніх Загальних Зборів і його прийняття.
5. Звіт Голови Управи.
6. Звіт Директора Музею.
7. Звіт Скарбника.
8. Звіт Контрольної Комісії.
9. Дискусія над звітами.
10. Прийняття звітів.
11. Прийняття змін статуту.
12. Звіт Номінаційної Комісії.
13. Вибір 11-ти членів Управи.
14. Вибір Екзекутиву.
15. Вибір 5-ох членів Контрольної Комісії.
16. Різне.
17. Закриття.

Просимо членів Українського Музею взяти участь у цих
Загальних Зборах.

УКРАЇНЬСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США запрошує громадянство на ДОПОВІДІ

які викладають
д-р ОЛЕКСІЙ ГАРАНЬ
професор Києво-Могилянської Академії
Тема доповіді:
**НАЦІОНАЛ-ДЕМОКРАТИ:
ЕВОЛЮЦІЯ, ПРОБЛЕМИ,
ПЕРСПЕКТИВИ**
та
проф. ОЛЕКСАНДЕР БУРАКОВСЬКИЙ
один з основоположників Руху-у
Тема доповіді:
**УКРАЇНЬСЬКА ДЕРЖАВА ТА
НАЦІОНАЛЬНІ МЕНШИНИ**
Доповіді відбудуться в
неділю 14-го травня 1995 р. о год. 2-й по пол.
в будинку УВАН:
206 W. 100 Street
New York, N.Y. 10025
Tel.: (212) 222-1866

ДОРОГІ ЧИТАЧІ ШАНОВНІ ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

Чи вам відомо, що завдяки Фондові Відродження України при
УНСОЮЗІ зроблено і робиться чимало корисних справ для становлення
незалежної, демократичної, правової української держави? На сьогодні
цей фонд видає на свої благодичинні акції \$44,000 дол. Ось, наприклад,
завдяки цьому фондові УНСОЮЗ



— в серпні 1994 року УНСОЮЗ організував і провів Конференцію, завданням
якої було познакомити українську громаду з тим, де можна шукати і в який спосіб
подаватися за фондами від американського уряду та урядових агенцій для програм
допомоги Україні.

На конференції були присутні 79 представників від 22 церков і громадських та
харитативних установ і організацій;

Якщо ви вважаєте, що діяльність УНСОЮЗу в рамках Фонду Відродження України є
справді корисною, то закликаємо вас допомогати своїми посильними пожертвами для її ус-
пішного продовження.
Чеки просимо виставляти на Ukrainian National Association — Fund for the Rebirth of Ukraine,
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Периотравневі...

(Закінчення зі стор. 1)

У Миколаєві на вічу про-
мови часто зживали гасло
"Крайній українськ — мерт-
вий українськ", різко крити-
кували Президента Кучму і
його політику. В Одесі ліві
несли портрети Леніна і Фі-
деля Кастро і гасла із закли-
ком до відновлення сою-
зу братніх народів.

У Києві О. Мороз сказав,
що першотравневі демон-
страції — це не привід для
протистояння, це привід для
солідарності...Щодо закли-
ків до відновлення Союзу
СРСР, то це нерозумно, це
просто безглуздя". Мороз
розповів, що пропонував
провести святкування всім
політичним силам разом,
під українськими прапорами

і сказати все, що хто думає,
але демократи відмовились.
Те, що ліві йшли під черво-
ними прапорами, Мороз
вважає правильним, оскільки
"червоний прапор — це

прапор боротьби і солідар-
ності".

Демократи в цей день
провели своє віче з участю
4,000 людей на Софійському
майдані та біля пам'ятника
Т. Шевченку. Відкривавши
його, Володимир Яворівсь-
кий сказав, що туттою для
єднання суспільства має ста-
ти національна ідея. Ва-
чеслав Чорновіл закликав
демократів домагатися роз-
пуску Верховної Ради, яка
гальмує процеси перетво-
рення. Чорновіл закликав
також об'єднати і підтри-
мати президентський заки-
пок владу, бо тільки мій
виконавча вертикаль зможе
послати край совєтському
всезладдю, яке триває по-
над 70 років. Але головне
що врятує Україну — це кон-
солідація нації.

Обидва віча в Києві були
оточені міліційними кордо-
нами, щоб не допустити зітк-
нень протилежних сил. Осо-
бливо шільний кордон бу-
нав навколо лівих сил. Б. Олій-
ник висловив здивування

цими кордонами і тим, що
влада поїзляє народ на лівих
і правих. Олійник висловив
віру, що всі люди об'єдна-
ються на тому, щоб збере-
гти українську державу і за-
хистити трудливих від зу-
божани. Лідер комуністів
І. Симоненко обурювався,
що демонстрації не дозво-
ляють пройти Хрещатимку і
висловив певність, що СРСР
відродиться, бо інакше "в
Україні не може бути пер-
спективи". Соціаліст Олек-
сандр Божко сказав, що і
ліві, і праві живуть як
жебраки, тому треба диви-
гис як ідуть реформи —
лозунжують вони життя чи
тогиршують. Якщо погір-
шують, то не має значення
колір прапорів. Треба бор-
гтися за совєтську владу. Н.
Вітренко сказала: "демон-
страції і мітинг показали,
о саме ми, соціалісти, від-
томомо інтереси населення
більшості населення під-
тримує саме нас. Якщо со-
вєтські люди будуть продов-

жувати мовчати, то вони
дозволять владним структу-
рам проводити свою антина-
родну політику".

Депутат Верховної Ради,
колишній Президент України
Леонід Кравчук сказав:
"Найбільше мис бажання,
що у нас був один мітинг на
всіх. Що стосується відно-
шення союзу, то відновити
той союз, який був, прак-
тично неможливо. Це ба-
жання якоїсь частини насе-
лення, а не всього народу
українського. А подруге, не
можна тільки в Україні ві-
рішити це питання. Це пи-
тання вирішиться усіма на-
родами колишнього союзу.

Але думати, що в разі утво-
рення союзу стане краще —
це велика помилка... Важ-
ливо не допустити протистоя-
ння, серйозного протистоя-
ння. Буде мир, спокій, ла-
года, порозуміння — пере-
боремо складнощі і будемо
жити як усі цивілізовані на-
роди".

ПОДЯКА

Дня 11-го березня 1995 року відійшов у вічність на 91-му році
життя мій найдорожчий МУЖ
сл. п.

д-р РОМАН МОРОЗ

НА УКРАЇНСЬКИЙ ВІЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ:

по 100 дол.: д-р Василь В. Саяля і д-р Люба Ц. Стефанів-
ська; по 50 дол.: Ігор і Марія Зубрицькі, д-р Володимир і
Ярослава Ціганські; по 25 дол.: Тетяна Павло Романів і Неоніла
Романівни, Данило і Анна Слободан, Дарія Хура; по 20
дол.: Микола Кошорко, Ярослав і Анна Харчишини,
Микола Дешик; по 10 дол.: Микола і Євгенія Вітенки, Ва-
силь Кучерявий.

НА ЦЕРКВУ СВ. ТРИЦІ В КЕРГОНКСОНІ:

по 50 дол.: Золота Осінь Кондомініум, д-р В. І. Зелики,
Роман і Стефа Морози; 40 дол.: Євген і Наталія Змії; 35
дол.: Антоніна Змії; 30 дол.: Оля Бодлак; 25 дол.: Марія
Бабій; по 20 дол.: Стефа Лукоська, Анна Мокляк, Р. І. О.
Палохо, Іван і Оля Пилат, мр Роман і Оля Равалюк, Ма-
рія Тхір, Оля Тутка; по 10 дол.: Онуфрій і Марія Литвини,
Йосиф і Анна Марціви, Ярослав і Ірина Лесів, Степан Ор-
ловський, Іван і Анна Ринчак; 5 дол.: Тетя Солдан.

НА УКРАЇНСЬКУ ВІЛЬНУ АКАДЕМІЮ НАУК:

д-р Ярослав і Софія Рокановські — 200 дол.; Осипа
Яворська — 100 дол.; Ліда Яців — 25 дол.; по 20 дол.:
Христина Лукоська, Іван і Теодора Кульчицькі; 10
дол.: Іж. Роман Боб'як.

НА ПІЛАСТ:

д-р Микола і Ярослава Крижановські — 100 дол.; по 50
дол.: Ігор і Марія Зубрицькі, Галина Хамула; по 25 дол.:
Зеня Ковальська, Зенон і Оля Савчуки; 20 дол.: — Уляна
Старосольська; 15 дол.: — Софія Семанишин; по 10
дол.: д-р Богдан і Мирослава Кондрі і Н. Н.

НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЬЮ ЙОРКУ:

Александра Яцкевич — 50 дол.; Мирон і Ярослава Бу-
чакі — 30 дол. Іж. Роман і Іванка — 25 дол.

НА ЖУРНАЛ „ПАТРИЯРХАТ“:

д-р Роман і Галина Сосенки — 50 дол.; Ярема і Хри-
стіна Козаки з Дітроїту — 25 дол.; по 20 дол.: Ірина Мо-
роз і Ольга Яримович.

НА ЖУРНАЛ „УНІВЕРСУМ“:

д-р Осип і Марія Морози — 50 дол.; Лев і Марія Мар-
тинюки — 30 дол.; по 20 дол.: д-ри Роман і Стефанія
Барановські, Іван і Зеновія Бузакін, Іж. Євген і Наталі-
я Змії, д-р Юрій і Ольга Руденські, мр Михайло Ру-
бич; по 5 дол.: Іж. Роман Боб'як і Іван Сомкошин.

ОЛЬГА МОРОЗ ПОЖЕРТВУВАЛА:

на Український Музей в Нью Йорку — 500 дол., на жур-
нал „Патріярхат“ — 100 дол. і на журнал „Наш Голос“
100 дол.

Мр Ольга ПАТРИПО-МОРОЗ
і д-р мед. ОЛЬГА ВАЛЬХИР, сестра у Відні.

Округа УНС...

(Закінчення зі стор. 1)

них заперечень. Одногосло-
во обрано таку Управу Ок-
руги: Анна Гарас — голова,
Анна Сеган — заступниця го-
лови, Анна Строт — україно-
мовна секретарка, Катерина
Сарджент — англійською сек-
ретарка, Марія Колоруд —
касір, Іван Сеган і Марія
Крепін — контролери.

Після виборів А. Гарас
представила присутнього
радного УНС Олександра
Худолія, який поділився з
присутніми теперішніми ус-
піхами УНС, а зокрема по-

дякував всім присутнім за
їхню організаційну працю та
старання збільшити членс-
тво УНС. Він підкреслив, що
Округа Лігав Веллі в цьому
році нині з'являлася на 80 від-
сотків із своїх організацій-
них обов'язків, краще як рік
перед тим. Перевів А. Гарас
окрему нагороду за спеці-
альні успіхи в організуванні
нових членів і прийняв від
неї ще додаткові дві нові по-
ліси.

Перед закінченням зборів
була можливість ставити пи-
тання, на які головний рад-
ний О. Худолій відповідав ви-
світлено та де порушено ба-
гато важливих питань.

УКРАЇНЬСЬКА СВІТЛИЦКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ!



КАРПАТСЬКИЙ ЛІШТАРСЬКИЙ КЛЮБ в НЬЮ ЙОРКУ

Ділитися зі своїми членами та громадяни-
ном сумно вісткою, що 20-го квітня 1995 року відійшов
у вічність визначний член нашого Клубу, чемпіон
і рекордист гітязмату та бігів на 100 та 200 м,
в західній Україні в дошкених часах

бл. п.

інж.

ОРЕСТ ПАТРИНОВИЧ

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ відбудуться у Філадельфії 28-
го квітня 1995 року.

Опечальній родині складають найшкірші вислови
співчуття його друзі зі спортивних площ Львова та Ужгорода
і членство КПК.

УКРАЇНЬСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США

з глибоким смутком повідомляє громадянство,
що 1-го травня 1995 року після довгої хвороби
помер дієсний член УВАН



бл. п.

д-р

ВАСИЛЬ РУДКО

науковець, філософ-мислитель, самовідданий, безко-
рисний громадський діяч, щирий приятель багатьох.

Вічна йому пам'ять!

УПРАВА УВАН



Дідила в Україні сумна вістка, що 1-го травня 1995 р.
в Нью Йорку, Н.Й., відійшов у вічність після важкої
недуги наш незабутній, дорогий КУЗЕН, СТРИЖО КИЙКО

бл. п.

д-р

ВАСИЛЬ РУДКО

родом із Переволочної, Золочівщина.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ — в середу 3-го травня 1995 р.
ПОХОРОНІЗ церкві св. Миколая в Нью Йорку, Н.Й.
на цвинтар св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Брук, Н. Дж.
у четвер 4-го травня 1995 р.

Вічна йому пам'ять!

В безмірному смутку

РІДНЯ в УКРАЇНІ.



З болем ділимося сумною вісткою з приятелями і
широкою українською громадою, що в понеділок
1-го травня 1995 р. по довгій і тяжкій недугі
відійшов у вічність

бл. п.

д-р

ВАСИЛЬ РУДКО

народжений 17-го червня 1910 р. в селі Переволоча,
Львівська область.

ПАНАХИДА в середу 3-го травня 1995 р. в
похоронному заведенні Е. Марковича в Нью Йорку, 6-й
вечора.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ — в четвер 4-го травня
1995 р. о год. 9:30 ранку. Служба Божа в церкві св. Миколая
в Нью Йорку, а поховання на українському православному
цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Брук, Н. Дж.

Рідним покійного висловлюємо щире співчуття.

Вічна йому пам'ять!

ПРИЯТЕЛІ

Замість квітів просимо складати дати на Україн-
ський Музей в Нью Йорку.

(Janice), сімнадцятилітнього
дочкуку Шупу (Grace) Шупу, ба-
тьку Катерину (Tanya), сестру
Марію Любу Прак, братів Олен-
ка-Зенка і Грога, позешренка
Олеса Юрія Прак, сестрику
Катерину (Cathy) Прак, сестру
Ольгу Прак Мельник в Україні,
вату Вату Осадищу в Україні,
вату Настю Осадищу і вуйка Во-
лодимир Осадищу в Україні
визначтеся і зможете в США,
Канаді і Україні. Покхорон від-
будується 21го листопада 1994 р.
на „Ocean View Cemetery” in
New York City. State please if you
Wanna Romy Pam'lets!

Юркія Юркі, свекр.